

andre vilkår, man laver i en udbudsforretning. Så kan man jo sikre, at der ikke sker plad og svinde, som andre her har påpeget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, og derfor mener jeg også, at det her kunne blive en god anledning til at kigge på flere forskellige ting. Det ene er jo det her konkrete forslag om, hvorvidt det kunne være en ekstra mulighed, som ikke giver anledning til alt det, vi har hørt om konkurrenceforvridning og lyssky transaktioner, men jeg mener også, der er andre ting.

Nu nævnte hr. Bjarne Laustsen f.eks. maksimumsprisen: Er det den rigtige indretning, den har i dag? Der er meget forskel geografisk på, hvad det er for et prisniveau, man står over for, men det kunne også være en diskussion om planloven, og om kommunerne har gode nok muligheder for at udbyde grunde osv.

Det, der er vores udgangspunkt, er, at det er vigtigt at sikre kommunerne en bred vifte af muligheder, når de skal løse de boligproblemer, de har i deres område.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører. Vi går videre til SF's ordfører, fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Jeg har hørt, at stort set alle ordførere inklusive ministeren synes, det er en god idé med et blandet boligmarked, og at der er folk, der har råd til at betale deres leje. Det, vi kan se, er, at virkeligheden desværre i stadig mindre grad ser sådan ud i de større byer og i Frederiksborg Amt.

Og det, vi efterhånden må erkende, er, at markedet altså har spillet fallit på det her område. Boligmarkedet har spillet fallit. De frie markeds kræfter har spillet fallit på boligmarkedet. Udviklingen er katastrofal: skyhøje priser, stigende priser, stadig større problemer i store byer og i de økonomisk attraktive områder med at få den blanding af befolkningen, som vi alle sammen siger vi ønsker.

Når markedet spiller fallit, er det jo så, at vi som politikere har et ansvar for at forholde os til det, for at foretage os noget, og det gør vi jo. En lang række steder på boligmarkedet griber vi jo ind og stiller krav og laver reguleringer, men når det så handler om at sikre billige boliger, så er der åbenbart en berøringsangst ud over alle grænser.

Det er lidt ærgerligt, hvis det er, fordi man ønsker at straffe overborgmesteren i København, at man ikke rigtig kan få taget sig sammen til at agere på det her område. Det er da rigtigt, at Ritt Bjerregaard har gjort det her til en hjertesag, men i stedet for på den måde så at springe fra ethvert ansvar burde man jo få øjnene op for, at der jo er en grund til, at Ritt Bjerregaard har kunnet gøre det til en hjertesag.

Kl. 16.00

Det er, at det er et kerneproblem i en by som København. Ellers gav det jo ingen mening for overborgmesteren at tage fat på det her problem. Så jeg synes, det er bekymrende, at man er så partiegoistisk i sin tilgang til det her, at man af de grunde ikke vil gribe ind.

Så er der det her med, om alle reguleringer og indgreb i markedsøkonomien medfører fusk og sådan noget. Jo, det kan de da godt gøre, hvis man ikke er villig til at lave en gennemskuelighed og en gennemsigtighed og en ordentlig model for, hvordan man vil arbejde med det. Men et af de steder, hvor vi virkelig har haft fusk og penge under bordet lige nu, er jo på andelsboligområdet. Det er de steder, hvor man fjerner ventelisterne og lader folk sådan fuldstændig ureguleret sælge deres lejligheder, til hvem de har lyst til. Det er dér, man giver mulighed for, at man kan tage penge under bordet, fordi det er dér, sælger kan vælge og vrage på købermarkedet.

Retten til en bolig burde jo være fundamental; det burde jo være en helt grundlæggende ret, at man kan finde en bolig i den by, man arbejder i, som man er i stand til at betale. Og lige nu er der altså en stigende mangel på hjemmehjælpere, på SOSU-arbejdere, på politibetjente, sygeplejersker, læger osv. osv.

Så er der nogle, der har været oppe at sige: Jamen det er ikke alarmerende endnu. Næh, men det skulle det da også meget nødig blive. Det tager jo altså nogen tid at få de her ting sat i gang; det tager jo nogen tid at få bygget de her boliger. Og inden vi er kommet i gang, og inden vi har fået det her på plads, står vi måske i en alarmerende situation.

I Frederiksborg Amt ved jeg at der er kæmpeproblemer med at få politibetjente. Jeg ved, at den skole, jeg arbejdede på i Frederiksborg Amt, havde problemer med at sikre, at lærerne blev i deres job, for lige så snart lærerne fik børn, flyttede de til Køge og søgte job dér, for de havde ikke råd til at købe en bolig, der var stor nok til at have børn i, og som lå i en afstand, der gjorde,